SENTINELA

ANUL IV, Nr. 30
25 Iulie 1943

GAZETA OSTĂȘEASCĂ A NAȚIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Strada Sărindar Nr. 5-7-9 — București
TELEFON: 3.96.62

ÎNĂLȚAREA ÎN GRAD A PROMOȚIEI „MIHAI VITEAZUL“

Majestatea Sa Regele Mihai I și D-l Mareșal Ion Antonescu, au ținut să onoreze cu prezența lor măreața serbare militară dela Sibiu. Țărani și țărance în mândre costume ardelene, orășeni și ostași au primit în urale pe înalții oaspeți, transformând solemnitatea înălțării în grad a promoției 1943 „Mihai Viteazul“ într'o însufletită manifestare românească. Acolo, aproape de inima înjunghiată a Transilvaniei, au răsunat cuvintele răspicate ale Mareșalului Conducător, sburând peste culmile Carpaților ca o trâmbiță a dreptei judecăți.

„Să nu-ți ai liniștea“, a spus Mareșalul adresându-se „Promoției Mihai Viteazul“; să nu-ți socotești datoria împlinită, până când dreptatea românească, înrădăcinată prin sângele jertfei în pământul Turzii, nu va fi împlinită, pentru ca onoarea noastră să fie veșnic aceea pe care au purtat-o în cugetare strămunii dela Decebal și Traian, la Voevozi și Regi; și pentru ca Patria să fie întotdeauna aceea pe care o poartă în suflete Românii dela Mihai Viteazul până la Mihai I.

„SENTINELA“

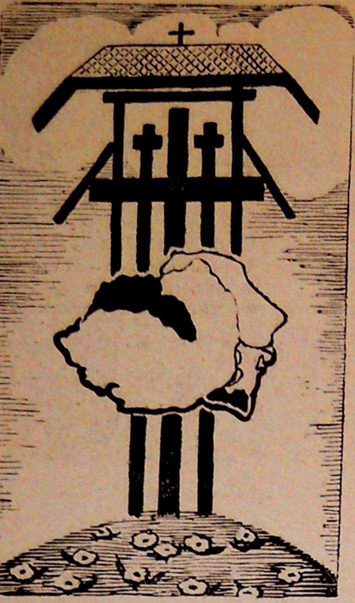

Crezul ostașului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul țării și în veșnicia Neamului Românesc.

2. Port în suflet icoana României adevărate și jur să-mi jertfesc vieața pentru hotarele ei.

3 Indeplinesc ordinele fără șovăire și nu mă 'nfricoșează nici primejdia, nici trufia dușmanului.

4. Urăsc de moarte: minciuna, hoția, trădarea, fiindcă ele înjosesc și necinstesc pe ostași.

5 Iubesc camarazii; ei sunt ca și mine chezășia libertății țării, ostași bravi în războiu și lucrători harnici în uzine și ogoare, în timp de pace.

Așa să-mi ajute Dumnezeu.

Suveranul printre marinari

M. S. Regele Mihai I a petrecut ziua de 12 Iulie printre marinarii și sburătorii dela Constanța. După terminarea inspecțiunilor la unitățile aviatice de pe litoral, Majestatea Sa Regele a fost primit la bordul uneia dintre navele puitoare de mine, unde I-a fost prezentat corpul ofițeresc al unităților de războiu ale Marinei Regale.

De aci, M. S. Regele s'a îndreptat către unul din submarinele noastre, întors din misiune.

Timp de mai bine de o oră, M. S. Regele a zăbovit în fața mașinăriilor submarinului, care înseamnă un nou triumf al tehnicei navale românești, el fiind dintre cele construite în întregime în șantierele noastre. Suveranul nu s'a interesat numai de manevra în general a submarinului, ci de toate amănuntele de manipulare la suprafață și sub apă ale atât de prețuitei arme pe mare în actualul războiu.

Majestatea Sa a ieșit apoi în largul mării pe una dintre vedetele rapide torpiloare ale unei escadrile a Marinei Regale Române. Escorta vedetei a fost făcută de ambarcațiuni din aceeași escadrilă.

Suveranul a fost astfel prezent pe frontul maritim românesc, înfruntând cu dispreț regesc primejdia unui dușman, care ar putea fi pretutindeni.

In largul mării, Suveranul a urmărit cu viu interes o acțiune îndrăzneață de atac cu torpile, desfășurată de vedete.

Vedetele au lansat grenade de fund antisubmarine și apoi au executat o misiune de protecție cu perdea fumigenă.

In cursul după amiezei, după o plimbare pe plaja Mamaia, cu care prilej a asistat la tragerea de instrucție asupra unei manșe purtate în aer de un avion, M. S. Regele Mihai, M. S. Regina Mamă Elena și întreaga suită au vizitat palatul regal dela Mamaia.

La orele 5 după amiază, M. M. L. L. Regele, Regina Mamă și suita au părăsit Constanța cu avionul.

Marea serbare militară dela Sibiu

Capitala de refugiu a Ardealului Sibiul, a trăit Duminică, 18 Iulie, o zi de adâncă însufletire românească. Suveranul țării și Mareșalul Conducător, descinzând în mijlocul tinerilor sublocotenenți din noua promoție de ofițeri și înconjurați de glorioasele stindarde și drapele ale diviziilor și regimentelor care s'au ilustrat pe câmpul de onoare, au adus Ardealului românesc și armatei cuvânt de îmbărbătare și recunoștință a Neamului întreg, mai hotărît decât oricând să-și apere cu bărbăție dreptatea consacrată de veacuri.

Suveranul și Mareșalul aclamați de populație care tixește străzile frumosului oraș ardelenesc, pavoazat cu drapele și împodobit la balcoane cu frumoase scoarțe naționale, trec prin strada Regele Mihai I și prin strada Avram Iancu până la vasta piață din fața bisericii. Pe tot parcursul Maiestatea Sa Regele și Mareșalul Conducător răspund entuziastelor urale ale ostașilor și populației sibiene

Ajunși în piață, în vreme ce muzica intonează Imnul Regal, Suveranul și Mareșalul Conducător trec în revistă pe tinerii sublocotenenți ai noiei promoții „Mihai Viteazul", orânduiți într'un impunător careu, care vuește de uralele miilor de piepturi tinerești.

In tribuna regală au luat loc Maiestatea Sa Regele, Mareșalul Conducător al Statului și d-l Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, prof. Mihai Antonescu.

După ce a oficiat serviciul divin, I. P. S. S. Episcopul Armatei, binecuvântează vastul careu, în timp ce drapelele unităților ce vor fi decorate, pornesc spre tribuna regală.

D-l general Pantazi, ministrul apărării naționale, dă citire înaltelor decrete prin care se acordă legiuitele stindarde de comandament diviziilor care, fiind citate de trei ori pe armată pentru fapte glorioase, au meritat această înaltă recompensă:

„Acordăm stindardul de comandament și Ordinul „Mihai Viteazul" clasa III-a diviziilor: 1, 2 și 4 munte, 5, 6 și 8 cavalerie, pentru bravura arătată pe câmpul de luptă, fiind citate de trei ori prin Ordin de Zi pe Armată".

„Vă încredințez acest stindard pentru faptele de arme ale diviziei"; rostește Maiestatea Sa Regele, înmânând comandanților flamura violetă, având brodată pe mătase Crucea albastră a Ordinului „Mihai Viteazul".

— *„Divizia va păstra și va duce cu glorie în luptă stindardul,* — răspunde comandantul, primind flamura încredințată de Suveran; *Să trăiți Maiestate!"*.

...Și defilează astfel pe rând în aplauzele asistenței: Garda de stindard a Diviziei 1 Munte, călăuzită de colonelul Ionescu-Breaza; a Diviziei 2 Munte, condusă de colonelul Gr. Bălan; a Diviziei 4 Munte, călăuzită de generalul Gheorghe Manoliu; a Diviziei 5 Cavalerie, călăuzită de generalul Codreanu; a Diviziei 6 Cavalerie, condusă de generalul Măinescu și a Diviziei 8 Cavalerie, condusă de generalul Radu Korne.

Urmează citirea Inaltului Decret de decorare a Regimentelor eroice. D-l ministru Pantazi citește textul vibrant: „Pentru fapte de arme și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă ofițerii, subofițerii și ostașii în luptele din Bucovina, Basarabia, Odessa și în marea bătălie dela Stalingrad, am conferit drapelelor unităților de mai jos următoarele decorațiuni de războiu:

Ordinul „Steaua României" cu spade în gradul de comandor și panglică de „Virtute Militară", drapelelor următoarelor unități: Reg. 4 art. fortificații, Reg. 3 Artilerie „Franța". Reg. 20 Artilerie;

Ordinul „Steaua României" cu spade în gradul de ofițeri și panglică de „Virtute Militară". drapelelor următoarelor unități:

Reg. 14 Dorobanți, Reg. 16 Dorobanți, Divizionul 6 Tunuri munte.

Ordinul „Steaua României", cu spade, în gradul de cavaler cu panglică de „Virtute Militară", Divizionului tunuri munte".

După ce Maiestatea Sa Regele prinde sub aquila fiecărui drapel furagerele glorioase, careul de flamuri se despică în două grupuri, trecând în dreapta și în stânga tribunei regale.

In acest moment, d-l general Pantazi, ministrul apărării naționale, dă citire decretului de înălțare în grad a nouilor ofițeri din promoția „Mihai Viteazul" a școalelor militare, având în frunte următorii șefi de promoție: sublt. Stanciu F. Constantin (infanterie); sublt. Păunescu I. Gheorghe (cavalerie); sublt. Atanasiu Virgil (artilerie); sublt. Hadârcă G. Paul (geniu); sublt. Ion I. Aurel (transmisiuni); sublt. Niculescu C. Vasile (ofițer mecanic); sublt. Gâlea N. Gh. (administrație); sublt. Aldea Ion (guarzi de artilerie); sublt. Papencu Alexe (guarzi de geniu); sublt. Popescu-Greaca I. Ion (aviație); sublt. Luca I. Ilie (mecanici de aviație); sublocot. Cismaru C. Victor Alexandru (artilerie antiaeriană); sublt. Tomescu D. Constantin (marină) și sublt. Popescu Gheorghe (mecanici de marină).

După această lectură, în fața frontului fiecărei școale se desfășoară mișcătorul ceremonial al predării drapelelor șefilor promoțiilor de elevi:

— *„Camarade îți predau drapelul Școalei de ofițeri de infanterie!* — rostește *cel care pornește spre regiment...; — să-l păstrezi cu cinste și să-l duci la biruință!"...*

— *„Jur să-l păstrez cu cinste și să-l duc la izbândă"*, răspunde *mezinul, primind în păstrare drapelul școalei.*

Suveranul dăruiește săbii de onoare

Când această emoționantă ceremonie s'a sfârșit, se desfășoară în fața asistenței o solemnitate, pe care Maiestatea Sa Regele Mihai o prezidează pentru întâia oară astăz: Suveranul și-a exprimat dorința de a oferi în dar câte o sabie de onoare șefilor de promoție ai tuturor școalelor militare, începând cu promoția 1941, a eroului sublocotenent Marius V. Dumitrescu și sfârșind cu actuala promoție 1943 „Mihai Viteazul".

Primul al cărui nume este strigat nu răspunde la apel... Este sublocotenentul Marius Dumitrescu, din promoția 1941, eroul căzut pe câmpul de onoare. Sabia este înmânată familiei, care îi moștenește gloria și numele, unanim slăvit... Și lista fruntașilor de promoție continuă, fiecare leat având, la toate cele 14 școale, câte o căpetenie răsplătită cu o sabie de onoare:

Șefii promoției 1941: sublt. Dumitrescu V. Marius (infanterie), sublt. Petrovici Lucian (cavalerie), sublt. Bobeș P. Niculae (artilerie), sublt. Pasăre S. Emil (geniu), sublt. Berșan I. Ioniță (jandarmi), sublt. Pavelescu D. Aristotel (mecanici terestri), sublt. Dănescu Marin (administrație), sublt Ardeleanu Gh. Dumitru (guarzi artilerie), sublt. A. Dumitru (guarzi geniu), sublt. Pâslaru Vasile (aviație), sublt. Lazăr C. Constantin (mecanici de aviație), sublt. Mazilu D. (apărarea antiaeriană), sublt. Bivolaru Liviu (marină) și sublt. Cenușe Vasile (mecanici de marină).

(Urmare în pag. 3)

Pioasa închinare pentru REGELE FERDINAND ȘI REGINA MARIA

S'au împlinit șaisprezece ani dela moartea Regelui Ferdinand și cinci ani dela moartea Reginei Maria. Două comemorări care au darul de a face să trăiască în noi cele mai adânci sentimente naționale.

De aceste două nume sunt legate unele din cele mai glorioase momente ale poporului român. Ctitori ai unității noastre naționale, Regele Ferdinand și Regina Maria și-au împlinit domnia cu viitorul neamului nostru.

In întreaga țară s'au oficiat în biserici si mânăstiri slujbe de pomenire a Suveranilor Ctitori și Intregitori.

In Capitală s'a oficiat la Sfânta Patriarhie un Te-Deum pentru odihnirea sufletelor Lor.

LA CURTEA DE ARGEȘ

Străvechea Cetate de Scaun a Basarabilor, Curtea de Argeș, s'a învesmântat în straie sărbătorești spre a primi rugile Națiunii în fața mormintelor Acelora ce au fost Ctitori de întregire românească.

Incă din ajun, — împlinind o creștinească tradiție, — la mormintele Regilor și Reginelor, au luat garda pentru noapte cavalerii Ordinului Mihai Viteazul.

După pioasa închinare a Suveranului și a Mareșalului Conducător, d. general Pantazi, ministrul apărării naționale, citește decretul de decorare a eroilor. Suveranul a dat acolada de învestire cu Ordinul Mihai Viteazul următorilor ofițeri: *general de Corp de Armată Mitrănescu Florea; colonel Constantinescu Vladimir; lt. colonel Șerban Gheorghe; maior Focșan Hanibal; căpitan Angelescu A. Marcel; căpitan Costăchescu Const. din Marina Regală; l-t. aviator Pretorian Vasile; sublt. rezervă Andronic Dionisie Nicolae.*

Au fost aleși din toate gradele, din toate armele — activi și de rezervă — simbolizând unitatea indestructibilă a nației.

Decorarea drapelelor s'a făcut în modul următor:

Ordinul Mihai Viteazul cl. II. drapelor: Reg. 4 Roșiori Regina Maria; Reg. 9 Roșiori Regina Elena; Reg. 10 Roșiori purtat; Reg. 4 Artilerie; Bat. 2 Vânători de Munte.

Ordinul Mihai Viteazul clasa III. drapelelor: Reg. 3 Călărași purtat; Reg. 3 Roșiori; Reg. 8 Roșiori; Reg. 6 Roșiori purtat; Reg. 2 Artilerie călăreață; Reg. 3 Artilerie călăreață; Reg 2 Călărași; Reg. 82 Infanterie; Reg. 91 Inf.; Reg. 3 Artilerie Grea; Reg. 5 Călărași; Reg. 4 Artilerie Călăreață; Div. 57 Artilerie Grea Moto.; Div. 3 tunuri munte; Batalioanelor: 2, 3, 4, 8, 9 și 10 Vânători de Munte; Bat. 2 pionieri Munte.

Suveranul a sărutat cu smerenie, după decorarea fiecărui drapel, mătasea atinsă de fumul bătăliilor. Și stindardele s'au depărtat, fluturând în admirația mulțimii podoabele de aur ale furajerelor glorioase.

După primirea defilării, Suveranul și Mareșalul Conducător au plecat în uralele norodului.

S.

MAREA SERBARE MILITARA DELA SIBIU

(Urmare din pag. 2)

Șefii promoției 1942, în aceeași ordine a școalelor: sublocotenenții: Gulan Aurel an, Constantinescu P. Gabriel, Pascariu I. Constantin, Georgescu Gr. Eugen, Cristescu I. Constantin, Cr stescu N. Basarab, Gavri escu N. Gheorghe, Jelea Nicolae, Tuțuianu Gh. Silviu, Stoenescu D. Mihai, Epureanu D. Constantin, Măgeanu Nicolae, Diaconescu Marcel Gugoașe Gheorghe.

Cei din urmă reprezintă șefii promoției 1943, „Mihai Viteazul", în frunte cu sublt. Stanciu F. Constantin dela Școala de infanterie.

Ultimul șef de promoție, mulțumind cu un răsunător „Să trăiți Maiestate!", și-a primit darul războinic din mâna Suveranului.

In acest moment, șeful promoției Școalei de Infanterie, sublt. Stanciu F. Constantin, înaintează spre tribuna regală, salută marțial, apoi își rostește cu glasu răspicat următoarea cuvântare.

Cuvântarea șefului promoției

Maiestate,

Domnule Mareșal,

Cea de a treia promoție a războiului desrobirii se prezintă astăzi în fața Națiunii, a Maiestății Voastre și a Domniei Voastre, Domnule Mareșal, spre a se lega total și definitiv ca, prin muncă îndârjită, luptă necruțătoare sau moarte eroică, să împlinească visul înaintașilor și porunca ceasului de față.

Ziua de azi este pentru noi nu numai împlinirea tradiției, ci sărbătoarea încadrării noastre în destinul Neamului, căruia jurăm să-i croim drumul ce i-a fost hărăzit de istorie.

Suntem urmașii lui Marius Dumitrescu, i auzim porunca și suntem hotărîți să-i urmăm fapta.

Cu trupurile oțelite, cu sufletele și cu voința întreagă, ne-am pregătit pentru aceasta și pentru aceasta înțelegem să trăim.

Ne-o poruncește trecutul sfărâmat și plin de jertfe, ne-o poruncește miile de eroi căzuți pe câmpiile nesfârșite ale Răsăritului, dar ne-o poruncește mai ales misiunea încredințată de destin poporului român pe acest colț de pământ.

Primim tresa de sublocotenent în inima Ardealului.

Suntem pătrunși de sensul înalt al acestei alegeri și ne cutremurăm cu mândrie de datoria ce ne revine. Ne dăm seama că ne așteaptă o muncă grea și o luptă mare, dar suntem pregătiți pentru ceasul suprem.

Epocala misiune națională la care mândri luăm parte ne dă puterea de a sfărâma „și munții și zările" pentru a reface vatra Neamului.

Prin glasul meu și al celor aproape două mii tineri care azi își reînoiesc în mod solemn jurământul față de Națiune, față de Maiestatea Voastră și față de Domnia Voastră, Domnule Mareșal, vă vorbește în mod răspicat tinerețul întregii țări, pe care îl reprezentăm noi ac.

Suntem gata!

Un semnal așteptăm pentru a porni cu toții într'un iureș, strigând atunci ca și acum:

Să trăiască Maiestatea Sa Regele Mihai, Regele tuturor românilor".

„Să trăiască Maiestatea Sa Regina Mamă Elena".

„Să trăiască Domnul Mareșal Antonescu, Conducătorul Statului Român".

Apoi vorbește Domnul Mareșal Antonescu, Conducătorul Statului.

Cuvântarea Mareșalului

MAJESTATE,

Pe pământul sfânt și cernit al Ardealului, primiți azi închinarea de credință prin care noua promoție de ofițeri se leagă să apere onoarea, unitatea Patriei și drepturile veșnice ale Neamului nostru.

Armata este, Sire, începutul și sfârșitul unui Stat.

Ea nu este numai o instituție pe care se reazămă, puternic și statornic, destinul național.

Ea nu este numai temelia de piatră pe care viața națională poate să-și trăiască tot freamătul înoitor al transformărilor sociale;

Armata este neamul însuși.

Pentrucă ea unește generație după generație, clasele, satele și orașele noastre, întrupând într'un crez, într'un singur crez, sângele care străjuește Istoria Țării.

Azi, Sire, a vorbit aci cel mai tânăr dintre ofițeri și îi răspunde cel mai bătrân ostaș, din cea mai veche promoție a armatei noastre.

Este acesta un simbol al destinului însuș care pune în serviciul Patriei, ca verigile unui lanț de veșnicie, toate cugetele românești, toate vietățile de ieri, de azi și de mâine.

Să fiți mândru, Sire, de această unitate și continuiate românească. Pentrucă ea este simbolul unității noastre morale, al acestei sfinte întrupări românești care unește sătenii vânjoși, cu trupul lor de vifor, cărturarii adânci cu gândurile lor de lumină, orășenii cu brațele lor de muncă, bătrânii cu frunți cernite de vreme și tinerii cu aripi mari de sânge și de suflet.

Și nimic pe acest pământ nu ne va putea împiedeca să facem din această unire a sufletelor românești, forța care va trebui să ne ducă la unirea tuturor drepturilor noastre.

Când un neam se dovedește întreg și sănătos;

Când își poartă limpede și puternic conștiința rosturilor lui naționale;

Când deasupra vieții strălucește o singură lumină: credința în Dumnezeul strămoșilor; și peste frunțile noastre stăpânește, cu neîndurarea destinului, o singură poruncă: Patria;

Să ne privim în față pe noi înșine, să ne privim prietenii și dușmanii, pentru a striga cu încredere:

Neamul românesc nu piere.

Neamul românesc își toarce, Sire, cu răbdare, cu muncă și cu vitejie, o istorie pe care nimeni nu poate și nu are dreptul să i-o renege și să i-o dezonoreze.

Noi am purtat aci, în Carpații noștri — care ai noștri au fost și ai noștri vor rămâne — povara veacurilor, pe care am dus-o pe culmile Crucii, respectând totdeauna legile sfinte ale dreptății, poruncile aspre ale onoarei și cinstirea curată a adevărului față de noi înșine, față de prieteni și față de dușmani.

Noi ne-am născut aci înaintea tuturor; și sângele onoarei românești care s'a jertfit dealungul veacurilor, ca și pietrele amintirii suferințelor noastre mărturisesc tuturor că aci am fost totdeauna și aci vom rămâne, pentrucă noi am știut să ne facem datoria și față de noi și față de credința noastră creștină și latină și față de pământul nostru și al Europei.

(Urmare în pagina 4)

Mareșalul în inspecție la un grup de forțe aeriene germano-române

Noua promoție de sublocotenenți

Sibiul a fost Duminecă, 18 Iulie, cadrul unei impunătoare manifestații ostășești: rid carea la rangul de sublocotenenți a noilor promoții de elevi ai tuturor școlilor militare din țară.

Tâlcul unei asemenea manifestații capătă azi un înțeles mult mai larg decât în vremurile ob șnuite. De doi ani, România poartă un războ u crâncen pentru bătrâna Europă și pentru păstrarea civilizației ei, după ce a desrob t brazde din pământul țări aflate în ghiarele cutropitorului. Războiul continuă cu înverșunare și noui pagini de glorie v'n să se adauge la cartea eroilor neamului. Iar pentru mâine, țara are nevoie de ofițeri tineri, care să ducă mai departe, peste granițe, fa ma armatei române. Noua promoție de sublocotenenți, cuprinzând elemente din toate armele, este gata să înfrunte dușmanul și să-și jertfească viața pe altarul Patriei. Acești tineri, care au fost pregătiți pentru luptă cu o atenție deosebită, fiind instruiți de ofițeri întorși de pe front, unde și-au desăvârșit experiența în ploaia de gloanțe, știu ce simbolizează înălțarea lor la gradul de sublocotenent. Ei vor avea mulțumirea de a intra mediat în acțiune, în car era pe care și-au ales-o într'un moment când țara are atâta nevoie de dânșii, și ochii noștri ai tuturora trebue să privească cu încredere și mândrie noua promoție de ofițeri, care vine să întărească rândurile armatei române.

Pentru această solemnitate, atât de impunătoare, s'a ales cadrul cel mai potrivit, Sibiul. Acolo, în Ardealul nostru românesc, la poalele Carpaților, în câmpia verde și liniștită a Făgărașului, aproape de malul Oltului, apă românească, atât de des pomenită pe ambele povârnișuri ale Carpaților, trăsătură de unire între sufletele acelu ași neam, prea îndelung despărțite de vitregia timpurilor, umbrele care od hnesc în vecinătatea Sibiului, au revărsat gloria trecutului peste inimile avântate ale eroilor de mâine. Au evocat tinerii noștri ofițeri, măreața figură a mitropolitului Andrei Șaguna, înmormântat în inima Sibiului, și s'-au amintit cu evlavie de poetul Octavian Goga, revăzând în împrejurmi vatra casei dela Răș nar, unde bardul Ardealului a cântat jalea sufletelor opr mate întru pătimirea pribegilor de ieri.

In mijlocul unui cadru atât de evocator, legânați de amintirile trecutului, încrezători în v itorul pe care trebue să-l făurească ei înșiși țării lor, tinerii care Duminecă, au fost rid cați la gradul de ofițer, sunt conștienți de rolul ce li se încredințează. Ei își dau seama că sunt menți să continue istoria neamului, acolo, pe câmpul de luptă, unde gloria îi așteaptă, pentru a-i consacra.

S.

ARDEALUL, VULTUR RANIT

Pietros, cu glas de Detunată,
Iureș clocotitor, vulcan deslănțuit,
Este Ardealul drag, îndârjit,
Pentru sfânta-i dreptate, furată.
Trăsnet neiertător pentru dușmani,
Distruge cu pumni de fier pe nemernici,
E biciu de foc, pentru stăpânii, vremelnici,
Gorunul din Tebea, e cuib de titani.
Răsar la răscruci, în cânt de baladă,
Avram Iancu cu Moții, și Cloșca, Crișan,
Neînfricat și dârz, haiduc și Căpitan,
Icoană, vie — Horia — pe drum croit de spadă.
Tremură dușmanul, înspăimântat
Bat inimi de dac în orișice piept
Isvorul de lacrimi, vărsat pe nedrept,
Rămâne altar, ne'ntinat.
Umbre de viteji, cu fulgere'n priviri.
Inaltă, dârz Ardealul și-l suie către soare;
Răni vechi, vor fi scăldate, de roua dimineții.
Arhangheli vor veghea, iarăși pe plaiurile noastre.
Din nou va răsuna doina — bătrână —
Aprinde-se-vor iar focuri la stână,
Rodice și zâne iarăși-sbura-vor în zări albastre.
Idile 'mpletite în nopți cu vrajă de lună,
Luceferii vor lumina mai viu,
Or doini iar bacii din fluer, nu târziu —
Rodi-va în suflet, iar voia cea bună...

Elev sergent IANCU ILIE

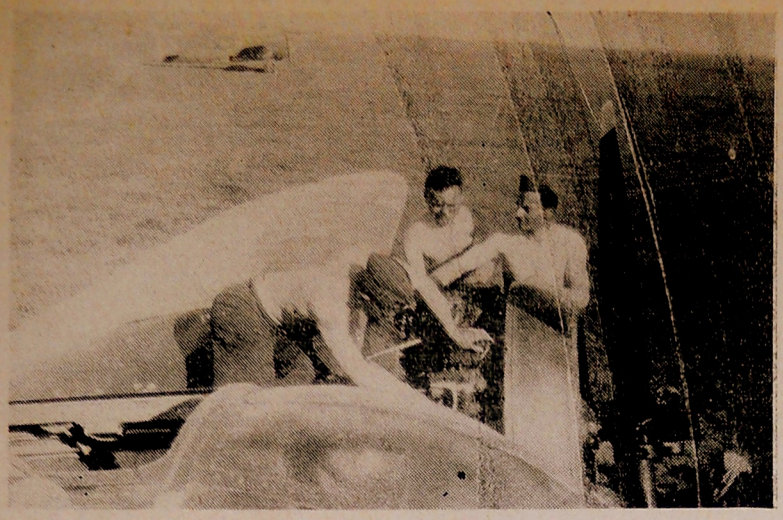

Mecanicii fac revizuirea motoarelor la întoarcerea avioanelor din misiune

MAREA SERBARE MILITARĂ DELA SIBIU

(Urmare din pagina 3)

Legile care au cârmuit viaţa neamului românesc au fost legi de omenie şi de dreptate.

Noi n'am împilat niciodată pe nimeni, noi n'am cotropit pământurile care nu erau ale noastre şi n'am pândit ceasurile de întuneric ale vecinilor pentru ca să înfigem pumnalul în spatele lor îndoit;

Noi am îmbrăţişat cu generozitatea creştină a sufletului românesc, pe toţi acei care au venit în leagănul naşterii noastre, chiar când fapta noastră n'a fost înţeleasă şi urmată.

Noi n'am răzbunat nedreptăţile şi nici n'am întors încercărilor soartei, sfatul aspru al urii.

De aceea credem şi am dovedit-o că în aceste ceasuri grele înţelepciunea cea mai elementară ar impune, în locul nedreptăţilor şi al împlinirilor odioase, înţelegerea şi nicidecum adâncirea prăpastiei, în faţa primejdiilor comune.

Cu toate loviturile primite acum, ca şi de atâtea nenumărate ori în trecut, ne-am purtat aci, pe pământul românesc, cu demnitate, toate încercările şi am răspuns poruncilor istoriei că suntem prezenţi ori de câte ori legea creştină a Europei sau legea de dreptate a ordinei sociale au cerut Neamului românesc să-şi verse sângele pentru ca să-şi merite rostul său în Europa.

Modeşti şi cumpătaţi, noi am ştiut să păstrăm aci, în Carpaţii suferinţelor noastre, tezaurul de mândrie română, împlântat în setea de dreptate şi libertate dacică; şi am închinat atâtea Sarmisegetuze în apărarea pământului nostru, că aci, în Transilvania, şi pietrele vorbesc de veşnicia noastră.

Cu jertfa bravei noastre oştiri, pământurile Răsăritului au fost liberate;

Cu munca neamului întreg, privim azi viitorul cu liniştea datoriei împlinite. Nimic nu ne poate cutremura din voinţa noastră de a înfrunta toate încercările cu credinţa care ne-a străjuit de veacuri dreptatea noastră.

SUBLOCOTENENŢI,

In faţa voastră stă deschis şi mare, viitorul vostru, viitorul Neamului.

Vă legaţi faţă de Tron — care e simbolul unităţii noastre;

Inchinaţi credinţă Regelui — Românului tânăr şi curat, care este simbolul continuităţii noastre istorice;

Inchinaţi onoarea de ofiţeri ai Ţării, care îşi aşteaptă recunoaşterea drepturilor cu o conştiinţă trează, pe care încercările grele ale ultimilor ani, ca şi încercările veacurilor, n'au putut-o stinge.

SUBLOCOTENENŢI,

Fiţi demni de ţara voastră, de această ţară în care mândria s'a înfrăţită totdeauna cu omenia şi în care lupta pentru noi a fost totdeauna şi jertfă pentru alţii.

De această ţară românească, care de veac a fost poarta creştinităţii şi în care sângele românesc a curs de atâtea ori pentru apărarea onoarei şi pământurilor strămoşeşti şi a bătrânei civilizaţii a continentului nostru.

Priviţi-vă viitorul cu încredere. Pentrucă nicio lege şi nicio putere de pe lume, — dacă veţi şti să credeţi şi să luptaţi pentru drepturile Patriei — nu vă va putea împiedeca să vă faceţi datoria faţă de propria voastră conştiinţă, faţă de istoria noastră şi faţă de istoria Europei.

Destinul şi istoria nu îngăduie că drepturile neamurilor să se scrie nici cu vorbe deşarte, nici cu impilări sau acte de desonoare.

Ele pedepsesc, ca şi pe oamenii nevrednici, popoarele care uzurpă pământurile care nu sunt ale lor.

Voi, tineri ofiţeri, aveţi în faţa voastră porunca aspră a celor care s'au jertfit pentru pământurile noastre în luptele grele ale întregirii naţionale, zdrobindu-şi viaţa pentru onoarea şi drepturile Patriei.

Vitejia şi jertfa ostaşilor noştri nu sunt —un sunet de trâmbiţă pentru cei din afară, deşi rămân titlu de mândrie pentru cei dinăuntru;

Jertfa ostaşilor noştri, această jertfă pe care am dat-o apărându-ne pământul şi slujind crezurile civilizaţiei noastre, este însă un legământ pentru voi.

Voi trebue să aveţi în faţă, ca o icoană de închinare şi în spate ca o comandă neşovăitoare, exemplul lor.

OFIŢERI,

Tradiţia face ca fiecare promoţie să primească un titlu.

Eu aparţin celei mai vechi promoţii de ostaşi al ţării.

Promoţia mea s'a chemat „Promoţia Turda".

Atunci în cea dintâi sclipire a crezului nostru de ostaşi şi de români, camarazii din promoţia mea ne-am legat să respectăm numele simbolic al promoţiei, să nu ne găsim liniştea şi să nu avem dreptul de a ne considera datoria împlinită decât în ceasul când pământul Turdei va sta sub semnul sabiei noastre.

Şi ne-am ţinut cuvântul.

Pe voi, tineri ofiţeri, vă numim „Promoţia Mihai Viteazul".

Aci, în faţa Selimbărului, sub poalele Turdei, în care cel dintâi Mihai al istoriei noastre şi-a zidit trupul lui în pământul neamului risipind cu putere de fulger pe pământul tuturor românilor strigătul unităţii româneşti, — al celei dintâi şi celei mai sfinte uniri — îţi cer şi îţi poruncesc, Promoţie Mihai Viteazul, să ştii să fii vrednică de numele pe care îl porţi de azi înainte, nume care este şi al Regelui Ţării.

Iţi poruncesc, îţi porunceşte Neamul, îţi porunceşte Istoria.

Să nu-ţi ai linişte, să nu-ţi socoteşti datoria împlinită, până când dreptatea românească înrădăcinată prin sângele jertfei în pământul Turzii, nu va fi împlinită;—pentru ca onoarea noastră să fie veşnic aceea pe care au purtat-o în cugete străbunii dela Decebal şi Traian, la Voevozi şi Regi; şi pentru ca Patria să fie totdeauna aceea pe care o poartă în suflete

Românii dela Mihai Viteazul până la Mihai I.

După defilare, pe drumul de întoarcere, până la plecarea M. S. Regelui, mulţimea în vestminte de sărbătoare, sibienii, cu mic, cu mare, tineri şi bătrâni, au aclamat cu însufleţire pe tânărul Suveran şi pe Mareşalul Conducător şi Desrobitor de Ţară, ale cărui cuvinte dobândeau aici, în Sibiu, un şi mai răsunător ecou.

S.

Scrisul vostru...

Scrisul vostru, camarazi scumpi şi mari fii ai neamului nostru, ne aduce de acolo, din marea încleştare, de pe câmpul de bătaie, încredere în ziua de mâine, însănătoşirea morală şi intuiţia împlinirii dreptăţii noastre naţionale. In acele rânduri clasice de stil de soldat „îmi rămâne datoria în faţă, îndeplinirea ei fiind singura bucurie", se oglindeşte întreaga istorie a neamului nostru.

Viaţa noastră ca popor nu a fost o gratuită danie a Creatorului. Cerul ţării noastre cald şi dumnezeesc cum nu-i altul, pădurile, munţii, întreg pământul îmbrăţişat cu grije de marile ape ale Tisei, Dunării, Nistrului şi Bugului şi tot frumosul românsec, tot ce-i românesc şi-a întemeiat şi justificat existenţa şi prezenţa în istorie, prin cele mai grele şi mari jertfe.

Istoria noastră naţională este plămădită de Români, adevăraţii stăpânitori ai pământului din Tisa şi până la Bug, care cu voevozii în trecut şi cu Regele astăzi, în fruntea lor, au ştiut să înfrângă prin lupte şi mari dureri urgia care an de an, veac de veac, s'a abătut asupră-le.

Astăzi se duce cea mai grea şi dreaptă luptă pentru existenţa noastră. Voi, dragi camarazi, acolo departe, sunteţi cei mai mari cruciaţi ai neamului, care adăugaţi vieţii naţionale încă o pagină de eroism şi jertfă românească, numai şi numai pentru dreptate.

De aceea, când vă primim scrisul simplu, dar plin de vigurozitate, ţâşnit curat ca sufletul vostru de mari ostaşi, dintr'o inimă ce palpită sub înalta tensiune a câmpului de bătaie, pătrundem cu ochii spiritului nostru, ai ţării întregi, mai departe, dincolo de limitele materiale ale vieţii voastre de bravi eroi, în adâncul cerului existenţii noastre eterne ca neam, de unde smulgem pentru noi toţi cei de azi, pentru cei de mâine, pentru nesfârşitul şir de generaţii româneşti, marile comandamente, sau mai bine zis, nepieritoarele principii morale şi creştine, care alcătuesc întreg acel miracol al existenţii noastre: Credinţa strămbună, sănătoasă şi mereu proaspătă, ca la primele ei începuturi, aşa cum voi înşi-vă mărturisiţi în scrisorile de război: *„mulţumesc lui Dumnezeu, sunt bine şi cu ajutorul Lui, păstrez neclintită credinţa că-mi voiu vedea bătrâna mamă, soţia şi nepreţuita mea fetiţă, care e o minune de copil"*; iubirea până la jertfă faţă de glia ţării, cum acelaşi scris al vostru o formulează atât de puternic: *„Tare mi-e dor de Patrie"*. Noţiunea aceasta abstractă, nu se poate concretiza decât, când eşti departe. Numai atunci se cristalizează, atunci simţi şi înţelegi cuvântul sfânt de Patrie.

„Rog pe Dumnezeu, să-mi ajute, să-mi fac datoria mai departe şi s'o revăd"; şi, în fine, cea de a treia mare virtute românească: devotamenul fără margini şi dragostea faţă de Conducător şi de Rege. Regele nostru astăzi, ca întotdeauna în trecut, întrupează pentru toţi Românii, marele principiu al Unirii, al înţelegerii şi al demnităţii noastre naţionale.

Iată pentru ce lupta grea pe care o duce astăzi întreg poporul românesc, cu atâtea şi atâtea jertfe, fiind prea dreaptă, Dumnezeu o va binecuvânta cu laurii victoriei. Şi atunci când isbânda va fi deplină, voi, care încă sângeraţi acolo daparte, la marea sărbătoare a neamului, veţi păşi în fruntea ţării, ca unii ce aveţi tot meritul şi totodată şi marea misiune de a limpezi calea viitorului, prin propriul vostru exemplu. Iar acele mici bordeie şi cazemate de pe câmpul de bătaie, pe uşa cărora mintea iscoditoare a isteţului nostru soldat a săpat cu vârful baionetei tot greul inimei lui, ca o mângâietoare descărcare:

La căsuţa cu ... crenele
Şi cu cuib de ... mitraliere
Stau şi trec zilele mele,
Una bună, zece rele,

vor rămâne în legendele de înalt eroism, care vor încălzi de-a-pururi sufletele urmaşilor noştri, puncte de plecare pentru o puternică concepţie de viaţă morală, socială şi naţională.

Ţara, dragi camarazi, cu Conducătorul, primul ei ostaş şi cu Regele în frunte, mândria ei, astăzi se roagă pentru victoria şi sănătatea voastră şi îşi încordează puterile, pentru a duce cu bine toate greutăţile zilei, desăvârşind astfel acea mare şi minunată comuniune spirituală a întregului românism.

Lt.-colonel N. VLĂDULESCU

Pretutindeni, în ţările care iau parte la acest război, s'au întâmplat nenorociri din cauza imprudenţei. Cei care s'au atins de obiecte găsite au fost omorâţi sau răniţi, căci ele erau aruncate de duşman pentru demoralizarea populaţiei ci vile. Nu te atinge deci de ele spre a nu-ţi risca viaţa.

Ziua sburătorilor

Ca în toți anii de Sf. Ilie Aeronautica Română și-a sărbătorit patronul la monumentul „Eroilor Aerului" din Capitală.

Au venit sburătorii cu sufletul plin de credință să proslăvească amintirea înaintașilor care s'au jertfit pentru gloria aripilor românești, și Însuși Suveranul și Mareșalul Conducător au depus coroane de flori, aducând înalta lor cinstire pentru eroii văzduhului intrați în legendă.

Astăzi, când nu se poate închipui o armată bine înzestrată fără o puternică aviație, când ocuparea terenului inamic cere mai întâi stăpânirea văzduhului, ne gândim cu admirație și recunoștință la aviatorii noștri, care, disprețuind moartea, au înălțat în avântul lor de vulturi neînfricați prestigiul țării pe culmi nemaivăzute.

Când acum doi ani am pornit sfântul război al desrobirii, cei dintâi care s'au avântat în văzduhul basarabean și bucovinean au fost bravii noștri sburători. Infruntând avioanele bolșevice, luptând cu îndrăsneală unul contra zece, ei au fost primii care din azurul cerului au adus fraților veste că ceasul eliberării a sunat.

De atunci și până astăzi, după doi ani de crâncene izbiri cu dușmanul, aviația română a fost mereu activă pe frontul de răsărit, făcându-și pe deplin datoria și câștigând stima și dragostea aviatorilor germani.

Bilanțul glorios al aviației noastre, miile de tone de bombe aruncate asupra pozițiilor sovietice, numeroasele avioane vrăjmașe doborîte în luptele aeriene, fac dovadă că avem un corp de sburători de elită ce se poate măsura cu cei mai buni aviatori ai lumii.

In această privință, cuvintele de recunoaștere ale camarazilor aliați, au fost fără rezervă și chiar zilele trecute, din ultimele comunicate ale înaltului comandament al Fuehrerului, reiese că înaltele virtuți războinice ale sburătorilor români devin din ce în ce mai minunate.

N'au precupețit nicio jertfă, nicio osteneală în lupta pentru Patrie și Cruce și până la Volga cea latră, dragii noștri cutezători au dus faima aripilor românești, dovedind păgânilor că poporul dela gurile Dunării a moștenit din străbuni dârza hotărîre de a lupta pentru legea creștină, pentru brazda strămoșească și civilizația europeană.

In văzduhul răsăritului aviatorii noștri n'au uitat niciodată că primul lor înaintaș, Vlaicu, pornit din Ardeal, a sfârșit cu aripa sfărâmată la poalele Carpaților, ca o proorocire și imbold pentru visul de unire al fraților de același sânge.

Pentru încheierea acestui articol închinat zilei aviației, nu aș putea găsi cuvinte mai calde, mai românești, decât însuș sfârșitul însuflețitei cuvântări pe care ministrul aerului, d-l general Jienescu, l-a rostit în ziua de Sf. Ilie la monumentul aviatorilor:

Sburători de aici și de pretutindeni, să continuăm a ne face datoria;

Patria, Rege și Conducător, au încredere în noi; Ea este o poruncă și un crez:

—porunca *venită de dincolo de hotarele vieții dela eroii aviatori ce s'au jertfit pentru gloria aripilor și pentru destinele patriei.*

—crezul *de totdeauna al neamului românesc ce a putut fi învins, dar robit niciodată.*

Și mai ales să nu necinstiți sfânta jertfă a înaintașilor. Să încordăm deci voința noastră, să înzecim puterile noastre și cu imaginea Patriei reîntregite în suflet și simțiri, să strigăm din toată inima:

Trăiască M. S. Regele Mihai I.

Trăiască Mareșalul Conducător.

Trăiască Aviația Română

I. VALERIAN

Făclii în ceață

Păsind biruitori — făclii prin ceață —
In țara'ntunecată de urgie,
Voi ați aprins în noapte — foc de viață
Și-ați semănat în cale bucurie.

Din Prut și până'n pustele deșarte,
Ați botezat în lupte tricolorul
Și duceți astăzi lupta mai departe,
Să ne'mbrăcați în aur viitorul.

V'ați ridicat la luptă pentru viață...
Și spada voastră, taie drum din greu,
Ostași români, luminători prin ceață,
Voi ați aprins credința'n Dumnezeu!

In fața voastră bestiile tună
Și moartea-și vâră'n câmpul vieții — plugul,
In urma voastră clopotele sună
Și holdele își leagănă belșugul.

Păgânilor le-ați dus făclia torții
Și taina Sf'ntei Cruci biruitoare,
Ați sfărâmat zăgazurile morții
Și pe ruini, ați înălțat altare.

GH. NEGURIȚĂ

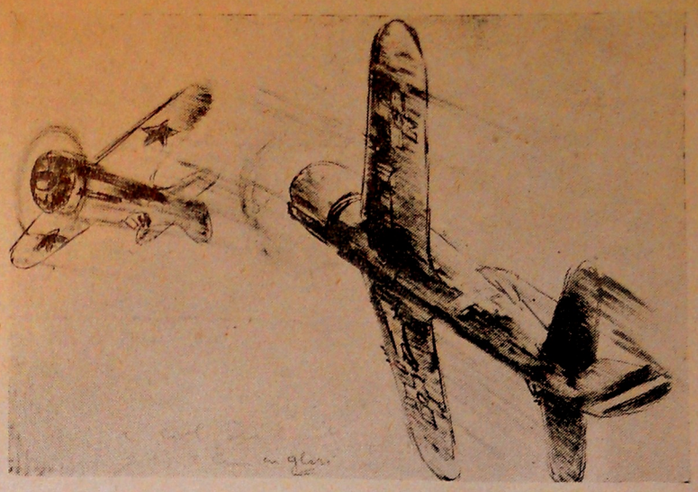

Vulturul român doborînd pe inamic

Sărbătorirea „Zilei Aviației"

Festivitatea din fața monumentului eroilor aerului

In prezența Maiestății Sale Regelui, a Domnului Mareșal Ion Antonescu și a d-lui profesor Mihai Antonescu, Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, a avut loc, Marți, 20 Iulie (Sf. Ilie), comemorarea „Zilei Aviației", la monumentul Eroilor Aerului din bulevardul Mareșal Antonescu.

In aclamațiile armatei, M. S. Regelui Mihai, în uniforma aeronauticei, însoțit de Domnul Mareșal Ion Antonescu, d-l General Gh. Jienescu, ministru subsecretar de Stat al Aerului și d-l general Gh. Vasiliu, sosește la statuia Aviatorilor, fiind întâmpinat de soborul de preoți cu Sf. Evanghelie.

După oficierea serviciului divin în care s'a făcut pomenirea eroilor aerului, M. S. Regele și Domnul Mareșal Ion Antonescu, au depus câte o coroană de flori la Monumentul Aviatorilor dând onorul acestui simbol al atâtor jertfe ale văzduhului românesc.

După aceasta, d-l general aviator de escadră Gh. Jienescu, a rostit următoarea cuvântare:

Maiestate,

Domnule Mareșal,

Aeronautica Română sărbătorește astăzi patronul ei.

Arma domeniului aerian ce-și poartă în cea de a treia dimensiune existența ei eroică și de jertfă, nu-și putea alege alt patron decât pe cel ce în strămoșeasca noastră credință este purtătorul de flacără purificatoare.

Tradiția cheamă deci în fiecare an la aceeași dată pe sburători la soclul înaripatului obelisc ce simbolizează prin spirala ascendentă înălțarea prin jertfă, pentru a mărturisi credința lor nesdruncinată în victoria aripelor.

Dintre toate armele de luptă, aceea care a marcat în timp record un necontestat progres tehnic, este desigur Aviația.

Trebue să remarcăm că acest progres este departe de a fi ajuns plafonul, el este în continuă curbă ascendentă.

Acest progres continuu nu a putut și nu poate fi obținut decât prin efort de muncă inteligentă în laborator și uzină, prin sacrificii materiale și mai ales chiar prin jertfă supremă.

Este de datoria noastră ca astăzi, când aviația română luptă în răsărit pentru afirmarea ființei și drepturilor noastre, înscriind pagini de nepieritor eroism în acerba luptă, să arătăm contribuția românească în progresul și desvoltarea aviației.

Să nu uităm că această minunată cucerire a secolului nostru nu aparține unui ins sau unei națiuni; ea este realizarea unui gând de milenară existență ce a frământat mintea și sufletul omului dornic de depășire.

Spiritul aviatic român este specific național; ieșit din mintea și sufletul românesc; el s'a născut, trăiește și va trăi prin mintea și sufletul tehnicienilor și sburătorilor noștri.

Dacă mitologia prezintă pe Icar ca înaintaș, noi îi răspundem cu legendarul Meșter Manole.

Să știm că un țăran din Banat — Traian Vuia — sbura în 1905 cu un avion conceput și realizat de el la Issy les Moulineaux — în Franța, deci reușise a sbura cu un an înaintea lui Farman și Bleriot.

Să știm de asemenea că în 1911 un român entuziast și de acțiune și mai ales un clar văzător, avocatul Mihail Cerchez — înființează la Chitila primul aerodrom Român, primul atelier de construcție de avioane, prima școală de pilotaj unde instruește primii aviatori români.

Sunt desigur două nume, — Vuia și Cerchez — mai puțin cunoscute publicului, dar nu mai puțin reprezentative pentru începuturile sbuciumate ale aviației noastre.

Ardealul nostru de totdeauna ne-a dat pe Vlaicu, ale cărui sboruri la Viena au rămas legendare.

Iar aviatorii noștri păstrează adânc săpat în sufletele lor imaginea dăruitoare de jertfă a lui Vlaicu, căzut la poalele Carpaților în simbolica lui încercare.

Dar noi avem mândria de a fi dat — între cei dintâi — o întrebuințare militară avionului.

Domnia Voastră înșivă, Domnule Mareșal, ascultând chemarea și posedând intuiția rolului ce aviația va fi chemată să îndeplinească, v'ați dăruit sborului și sunteți posesorul brevetului de observator Nr. 13.

Alături de eroii începutului, cele mai impunătoare nume sunt:

— Muntenescu, căzut la Tecuci — Bucur și Hurmuzescu, căzuți pe Tisa, Romanescu, căzut în Vest; luptători neînfricați ai războiului trecut.

— Zorileanu — perfecțiunea sborului și cântărețul sublimului lui.

— Savantul și temerarul Sava, căzut în sborul de omologare a unui avion de concepție și realizare românească.

— Popularii și neînfricații cpt. Vasilescu, Niki Cantacuzino, inițiatorul și creatorul aviației de turism românesc; Ghica — cel ce duce cocarda română până la Saigon — extremul orient; neastâmpăratul Romeo Popescu și Pantazi și mulți alții — zeci și sute — pomelnic sfânt — toți pasionați și entuziaști ai sborului, suflete oțelite, caractere de elită, au căzut la postul de luptă pentru desvoltarea și pregătirea armei aeriene în vederea misiunii la care Patria o va chema.

A venit și acea sfântă zi a regăsirii românești, 22 Iunie 1941.

„Treceți Prutul" a fost lapidara

(Urmare în pagina 6)

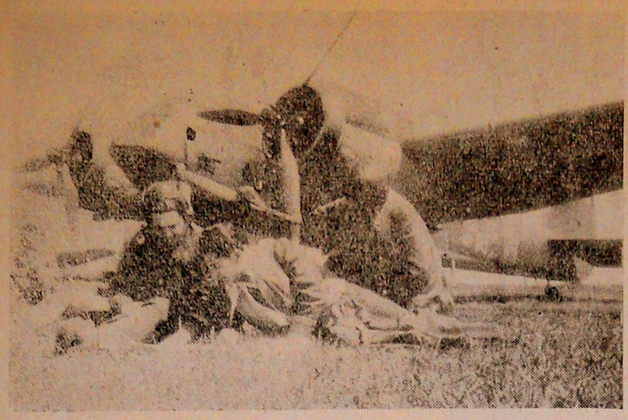

Studiul hărții înainte de plecare în misiune

Sărbătorirea „Zilei Aviației"

Festivitatea din fața monumentului eroilor aerului

(Urmare din pagina 5)

poruncă ce a deslănțuit epocala încleștare care trebue:

— Să spele desnădejdea și umilința unei națiuni demne, batjocorită brutal în 1940 în tot ce avea mai scump: onoare, libertate, dreptate;

— Să strivească pe cel mai necruțător dușman al Nației Române ce a fost de totdeauna amenințarea existenței noastre;

— Să ne dea liniștea și siguranța ființei noastre, pentru a continua aci în Răsărit — opera creatoare de civilizație europeană;

— Să ne dea drepturile și dreptatea.

Aeronautica Română a pornit la luptă cu un elan și spirit de sacrificiu nebănuit.

De atunci și până astăzi ea a fost prezentă pe front, înscriind alese pagini de glorios eroism.

Pe cerul basarabean și transnistrian; în capul de pod Odessa; în Crimea — Cotul Donului — Caucaz și Stalingrad;

Acum pe Mius — Donet și Cuban, sburătorii noștri sunt prezenți la posturi pentru:

— A înfrunta mereu un inamic superior numericește — dar totdeauna învins;

— A merge la misiune trecând prin uragan de foc al barajelor artileriei antiaeriene inamice.

Minunatele lor fapte de arme sunt prea aproape de noi pentru a putea fi sezisate în fondul lor eroic.

Istoria obiectivă va înregistra cândva— acest eroism legendar el constituind pentru prezent și viitor pildă generatoare de noi fapte și noi izbânzi.

Deasupra tuturor acestor bravi luptători, se înalță pe piscuri — figuri strălucitoare ale virtuților rasei, ce au intrat deja în legenda aviației:

— Lt.-comandor Bătăcui Corneliu, ardelean, comandantul unei scadre de recunoaștere ce are cinstea a executa — în prima zi de război — prima misiune.

Adevărat șef sburător, înțelege să deschidă primul lupta.

Primul plecat — prima jertfă — cade sub uraganul artileriei antiaeriene bolșevice.

Exemplu sublim de sacrificiu și abnegație.

Locot. comandor Popișteanu Alexandru — comandantul eroicului grup 7 vânătoare — exemplar excepțional de energie și dinamism; sburător de elită cade ca un brav la Dalnic — în plină luptă aeriană.

— Cpt. Roșescu Ioan și Vernescu Ernest — primul ofițer de legătură într'un comandament german.

Vernescu — la studii în Germania— în urma punerii lui în retragere din cauza unui accident de avion în urma căruia orbise — și-a regăsit vederea printr'un miracol; cere insistent a fi trimis în luptă.

Pleacă amândoi fericiți, luptă eroic, cad ca bravii.

— Sublt. Claru — pilot de vânătoare abea ieșit de pe băncile școlii — angajat în luptă aeriană cu un inamic mult superior în număr, luptă până la terminarea muniției și apoi se aruncă cu propriul avion într'un avion inamic — prăbușindu-se în torță și realizând astfel o nouă victorie odată cu propria-i jertfire.

Cpt. Holban și Manoliu — exemplar comandant de escadrilă — cad glorios în iadul dela Stalingrad.

— Cpt. Nicolau Mircea, cpt. Teodoru Eugen; frații căpitani Dumitru Mihalache și lt. Dumitru; adjutant Hedeșiu —sergent mitralior Constantin, cad în fruntea formațiilor în luptele din Cotul Donului, sprijinind apărarea disperată a trupelor terestre în memorabilele lupte din Noemvrie și Decemvrie 1942.

Lt. Polizu Nicolae — as al aviației noastre de vânătoare — cu 12 victorii și peste 50 lupte aeriene, cade lovit de inamic într'o epică luptă aeriană pe Donet.

— Echipajul sublocot. Tainã Vladimir, adj. Mănescu Dumitru, serg. maj. Stoica și serg. Pârvu Teodoru, din formațiile noastre de bombardament în picaj, cad în luptă aeriană inegală cu vânătoarea sovietică pe Mius.

Și tot așa, zi de zi, echipajele se întrec în fapte de vitejie, îmbogățind astfel epopeea armelor românești.

Acesta este drumul parcurs de Aeronautica Română dela începuturile ei până astăzi.

Ea este marcată la un capăt de începuturile aviației marelui Rege Carol I, care a înscris numele de român în prima pagină a istoriei aviației mondiale; iar la cestălalt de aeronautică Regelui Mihai I și Mareșalului Conducător, care afirmă pe câmpul de luptă forța ei ca armă.

Lungul șir de jertfe marchează lupta eroică pentru afirmare.

In timp de pace ca și în război, aviatorii își fac datoria.

Sburătorii noștri continuă să-și facă datoria, așa cum și-au făcut-o și predecesorii lor, căci datoria este primul lor crez: victoriile din ultimele două zile, anunțate în comunicatul înaltului Comandament al Fuehrerului, când vânătorii noștri au doborît în vijelioase lupte aeriene pe Mius, 23 avioane sigur și 5 probabil, dovedesc încă odată înaltele virtuți războinice, tehnice, avântul și disprețul de moarte al sburătorilor noștri.

Dăruirea lor supremă în acești doi ani de război marchează drumul Răsăritului, până pe malurile îndepărtatei Volge, consacrând astfel și în aer eterna luptă a luminei contra întunericului.

Dar sburătorii Maiestății Sale Regelui Mihai I și ai Mareșalului Conducător nu uită că primele începuturi ale aviației noastre naționale au pornit din Ardealul pătimiri noastre, ca o supremă chemare de unire a tuturor românilor.

Astăzi această chemare a unirii este mai puternică ca oricând.

Aviatorii români nu uită că la poalele Carpaților zace, căzut în simbolic sbor și cu o continuă chemare Vlaicu.

Sburător de aici și de pretutindeni.

Să continuăm a ne face datoria;

Patria, Rege și Conducător au încredere în noi;

Ea este o poruncă și un crez:

— poruncă venită de dincolo de hotarele vieții, dela eroii aviatori ce s'au jertfit pentru gloria armelor și pentru destinele patriei;

— crezul de totdeauna al neamului românesc ce a putut fi învins dar robit niciodată.

Și mai ales să nu necinstim sfânta jertfă a înaintașilor.

Să încordăm deci voința noastră, să înzecim puterile noastre și cu imaginea Patriei reîntregite în suflet și simțiri, să strigăm din toată inima:

Trăiască M. S. Regele Mihai I.

Trăiască Mareșalul Conducător.

Trăiască aviația română. S.

Cum storc bolșevicii declarațiile prizonierilor

Printr'un comunicat recent postul de radio Moscova a difuzat o scrisoare a locotenentului Ion Coman prizonier de război u, adresată familiei sale.

Vom reproduce câteva rânduri foarte glăsuitoare:

„De când mă aflu prizonier în Rusia Sovietică, sunt mereu cu gândul la voi și aștept cu nerăbdare timpul când ne vom revedea".

Cine nu desprinde atâtea tainice înțelesuri din crâmpeiul de doruri care istovește sufletul locotenentului Ion Coman?

E o mărturisire indirectă, dar atât de dureos exprimată că cel căzut în captivitate este internat pe undeva departe, prin cine știe ce pustiuri siberiene sau întinse stepe de peste Volga.

Locotenentul Ion Coman nu are răgazul necesar să întrebe de sănătatea celor dragi de-acasă. N'are curiozitatea pentru asemenea știri, pe el muncindu-l numai un singur gând dorul cutremurător de casă, cerând să i se comunice această arzătoare dorință tuturor rudeniilor și prietenilor săi.

Dar radio Moscova s'a grăbit să mai adauge câteva rânduri dela sine acestei scrisori difuzate pe undele radiofonice, cu tendința vădită de propagandă, punând pe seama locotenentului Ion Coman această afirmație:

„Suntem tratați omenește aci, conform convențiilor internaționale".

Iată o tentative mieinoasă a celor ce vor să dea impresia că ar trata prizonierii conform regulelor internaționale, aplicându-le, deci, acestora un regim mai uman și cavaleresc.

Dacă ar fi așa, locotenentul Ion Coman n'ar vorbi numai despre sine în scrisoarea sa falsificată, exprimându-și atât de înduioșător dorința grabnicei reîntoarceri acasă și nu și-ar fi încheiat-o spunând:

„Aceiace e veșnic cu gândul la voi".

Cine este bine tratat și are siguranța vieții serie celor de acasă să fie liniștiți, să nu-l jelească mereu.

Pentru a arăta, în primul rând, cum sunt smulse și răstălmăcite de bolșevici declarațiile prizonierilor, reproducem mărturisirea recentă a soldatului Ion Mălăescu dintr'un regiment de infanterie, fost internat într'un lagăr din Baku-Caucaz:

„Un politruc care mă chestiona, mi-a arătat revolverul, spunându-mi că mă împușcă dacă nu spun adevărul"!.

Iată, deci, ce valoare au atâtea pretinse declarații pe care bolșevicii spun că le-au făcut prizonierii, când aceștia sunt interogați cu pistolul pe masa comisarilor.

Este lesne de tras încheierea că prizonierii sunt puși să semneze declarații scrise gata dinainte, pistolul având un rol hotărîtor în asemenea operații de măsluire.

Să-l lăsăm însă pe soldatu' Ion Mălăescu să vorbească mai departe:

„Sentinelele se purtau foarte rău cu noi și pe unii ne loveau adese ori. Hrana era rea și de multe ori nu ni se da de loc. Pâinea era de 300 grame și apoi numai de 200 grame pe zi. Ciorba era de crupe sau numai de sfeclă fiartă"..

Spovedindu-se de data aceasta liber, adică fără să i se fi pus revolverul în față, soldatul Ion Mălăescu a vorbit pe scurt despre tratamentul avut în timpul când se găsea în captivitate.

Nimeni nu l-a mai amenințat, nimeni nu i-a cerut să semneze declarații tipice, multiplicate dinainte la mașină pentru toți prizonierii, ci, a vorbit cu măsura bunului simț care caracterizează firea țăranului nostru, întotdeauna sincer și cumpătat la gură.

Dar ca să se vadă cât de omenește sunt înțelesurile pe care le dau bolșevici convențiilor internaționale, relatăm sguduitoarea dramă al căre erou a fost căpitanul Alexandru Panaitescu, comandant de companie dintr'un regiment de infanterie.

In cursul unor îndârjite lupte din satul Sadovoje, bolșevicii au reușit să-l încercuiască în noaptea de 28/29 Septemvrie 1942 Căpitanul român împreună cu sublocotenentul David Moisescu, și cei 24 de ostași încercuiți, au continuat lupta corp la corp. In după amiaza zilei de 29 Septemvrie, după ce majoritatea ostașilor români au fost răniți, bolșevicii și-au dovedit din nou sentimentele lor cavalerești și umane, pumnându-i pe flanc și executându-i pe toți.

Patru comisari și ofițeri bolșevici au tras dela o distanță de 4 m în fruntea celor 26 prizonieri, cu toate că unii abia se mai puteau ține pe picioare din cauza rănilor primite. Siguranța execuției o făceau câteva mitraliere, care stăteau gata să-și verse furia dacă vreunul dintre ostașii români s'ar fi cumtit în fața asasinilor.

Și ca fapta de cruzime să fie desăvârșită, victimele au fost aruncate parte într'un puț cu apă din apropiere și restul îngropate împrejur.

Când peste trei zile satul Sadovoje a fost recucerit de trupele române, din puț a fost scos în stare muribundă căpitanul Alexandru Panaitescu singurul supravețuitor dintre victime.

Glonțul tras, -a perforat numai fălcile, ieșind prin ceafă. Se prăbușise la pământ în stare de letargie. După ce a fost aruncat în puț împreună cu slt. David Moisescu și alți ostași, și-a mai revenit puțin din starea de nesimțire.

Execuția dela Sadovoje seamănă încă cu tragedia dela Katyn și atâtea altele la fel.

Cine este de bună credință, nu se poate să nu tragă învățăminte dintre cele mai lămpezi, privitoare la felul cum înțeleg bolșevicii să facă uz de așa zisele convenții internaționale pentru prizonierii de războiu, devenite de odată atât de sfinte pentru inamic.

LIMBUTUL,

purtătorul de zvonuri...

Legea prevede aspre pedepse pentru cei care răspândesc știri false ca și pentru cei care comentează informații în legătură cu apărarea națională și cu demnitatea autorității Statului.

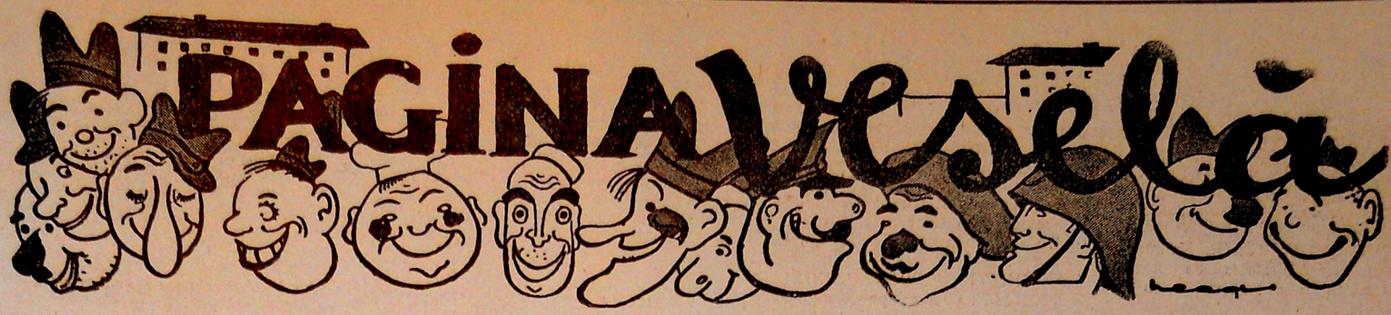

Glume

Inspirație de copil

In casa lui Ionescu sunt așteptați oaspeți la o mică serbare familiară. Ionescu l-a învățat pe micul Georgică să se poarte frumos, salutând pe fiecare cu: „Bună seara domnule, ce mai faceți? Ce mai face doamna? Dar copiii?“.

Pentrucă i se promisese un cadou frumos, Georgică se poartă frumos, cum fusese învățat, așa că toți exclamă:

— O, ce băiețaș drăguț!

Dar deodată apare preotul catolic, vechiu prieten al familiei. Georgică se grăbește să-i iasă înainte și să-l salute:

— Bună seara, sfinția voastră, ce mai faceț? Dar... Maica Domnului și Micul Iisus? Sunt bine?

La mare

— Cât de nesfârșită-i marea asta, întrebă un vizitator pe un marinar. Ce-ar fi dacă am construi un pod, tot mai departe... tot mai departe?... Unde am ajunge?

— La casa de nebuni!

In tramvaiu

Un domn vede o doamnă cam de cincizeci de ani stând în picioare. Voind să arate că-i bine crescut, se scoală de pe bancă:

— Vă rog, luați loc, doamnă.

Aceasta, revoltată, îi răspunde:

— Ba pardon! Eu nu-s doamnă, ci domnișoară, să știi!

Atunci, prietenul nostru:

— Dacă ești domnișoară, n'a decât să stai în picioare!

Și se așează foarte liniștit la loc.

Nedumerire

— Picioarele mi le-am lăsat într'o luptă în Africa...

— Vai de mine... Și te duci până acolo ca să ți le speli?

Epistoliile fruntașului Neață

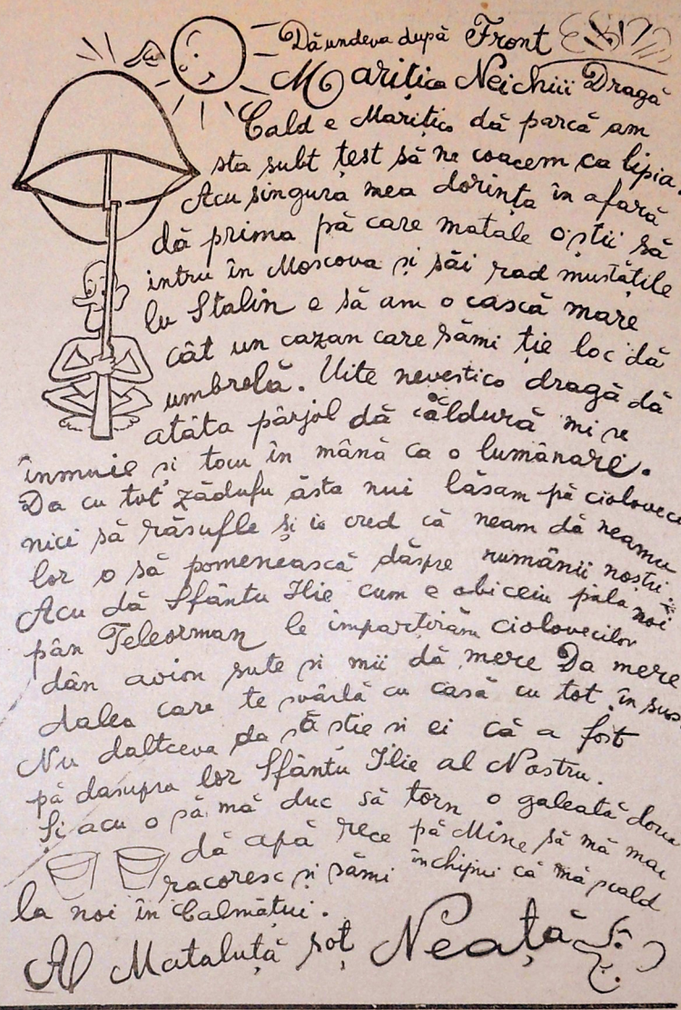

Strigături

Pe față de te-ai spăla
Cu orice sopon ai vrea
Mai frumoasă n'ai să fii
Chiar și-o zi de te-ai căsni.

C'obânași la oi m'aș duce,
Dar nu-mi place urda dulce
Ci îmi place caș sărat
Să stau cu fetele'n sat.

Ciobănaș cu fluier dulce
Te vrăjește și se duce
Dela munte la câmpie
Primăvara iar să vie.

Roată, roată fermecată
Te 'nvârte înc'odată
Lasă jos pe mândra mea
Ca s'o strâng la pi'ept, colea.

Foicică trei costrei
Fă-mă, Doamne, dacă vrei,
Fă-mă bulgăraș de tei
Și m'aruncă 'ntre femei
Să le-auz vorba și sfatul
Când își farmecă bărbatul!

Cine-a lăsat oftatul
Ierte-i Domnul păcatul,
Că omul de n'ar ofta,
Cu totul s'ar venina;
Că omul cu cât oftează,
Cu atât se ușurează.

Vrednică-i nevasta mea,
Vrednică e, vai de ea.
Puse oala să se lea,
Dar crescu iarba sub ea.

Neață camuflat

Unde e Neață?

Muierea urâtă

Frunză verde trei lalele,
Mă'nsurai, luai muiere
Mă bucurai la avere,
Vai de păcatele mele;
La avere, la argint
La un bou de priponit.
Argintul s'a cheltuit
Și muierea-a 'mbătrânit.

GHICITORI

Cerceluș cu toartă
Nimeni nu mă poartă
(Lacătul)

Intr'un vârf de arinaș
Se zărește-un sorinaș
(Lampa).

De mă porți, sbier
De mă lași, pier
(Cântul).

Apa cea mai lină
Și mai fără tină
(Lăcrima).

Pățaniile fruntașului Neață

de Neagu Rădulescu

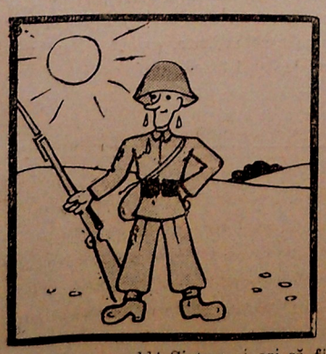

— Prea e cald! Și tocmai azi să fiu eu de sentinelă.

— Tot e cald! Ce e de făcut? Soarele ăsta vrea să mă coacă de tot!

— Nici așa nu merge!

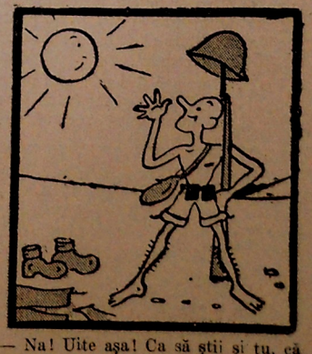

— Na! Uite așa! Ca să știi și tu, că Neață învinge orice!

Faptele săptămânii

DIN ŢARA

ÎN ZIUA DE 12 IULIE, Maiestatea Sa Regele, şi Maiestatea Sa Regina Mamă Elena au sosit cu un avion la Constanţa.

Suveranul a vizitat, în afară de unităţile navale, şi o bază de hidroaviaţie, cu care ocazie a avut loc o demonstraţie de atac, făcută de hidroavioane uşoare şi grele.

MAIESTATEA SA REGELE a binevoit să acorde decoraţii ofiţerilor merituoşi, care activează în organizaţia „Munca Tineretului Român" (M. T. R.), dela Breaza, judeţul Prahova, unde se formează cadrele M. T. R.

Impărţirea decoraţiilor a făcut-o d-l prof. M. Antonescu, în ziua de 13 Iulie, într'un cadru de sărbătoare.

DUPĂ solemnitatea înălţării în grad a noilor sublocotenenţi, Maiestatea Sa Regele, însoţit de d-l Mareşal Antonescu şi de d-l prof. Mihail Antonescu, au vizitat Şcoala de cavalerie din Sibiu, unde au asistat la o demonstraţie de călărie.

D-L PROFESOR MIHAI ANTONESCU, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, a fost decorat de Sanctitatea Sa Papa Pius al XII-lea, cu cea mai înaltă distincţie a Vaticanului: Marea Cruce a Ordinului „Pius al IX-lea".

PENTRU A SE VENI IN AJUTORUL AGRICULTORILOR, Banca Naţională a României a dat dispoziţiuni tuturor băncilor din ţară, să împrumute cu bani pe agricultorii care au nevoie la secerat, cules şi treerat.

POTRIVIT HOTĂRÂRILOR GUVERNULUI, s'au tipărit nişte timbre speciale, iar banii adunaţi din vânzarea lor, au fost trimişi Biroului Internaţional dela Geneva, în Elveţia, pentru ajutorarea prizonierilor de război.

MINISTERUL PROPAGANDEI NAŢIONALE, prin echipa de automobile, înzestrată cu aparate cinematografice, dă spectacole în mod regulat, la răniţii din spitale, cât şi la populaţia dela sate.

ÎN ULTIMA VREME, unele ziare au scris că s'au găsit pe străzi sau alte locuri, diferite obiecte suspecte, ca de pildă: creioane, tocuri rezervoare etc.

Cei ce le-au găsit, în majoritate copii, nu s'au atins de ele şi au anunţat imediat părinţii, sau pe primul gardian întâlnit în cale, dând astfel ascultare îndemnurilor şi sfaturilor ce s'au publicat.

Subliniem atitudinea cuminte şi demnă de toată lauda a acestor copii, cari găsind obiecte suspecte pe drum, au anunţat autorităţile.

ACUM LA SECERIŞ putem să spunem că avem o recoltă bună. De pildă în Dobrogea, după constatările de până acum, se poate spune că n'a mai fost o recoltă atât de bună de acum 30 de ani, adică din 1924.

DE PESTE HOTARE

ZILELE TRECUTE, într'o localitate din Italia, a avut loc o întâlnire între Fuehrerul Hitler şi Ducele Mussolini, unde s'au discutat problemele militare din Mediterana.

Ca întotdeauna după astfel de întâlniri, vor urma şi acum importante acţiuni ale Axei. Viitorul va arăta de ce gen vor fi aceste acţiuni. Un lucru este sigur — care de altfel niciodată nu a fost pus la îndoială — că lupta va continua cu toată forţa pe ambele fronturi.

ÎN URMA BOMBARDAMENTULUI aviatorilor anglo-americani asupra oraşului Turin din Italia au fost distruse şapte biserici.

Se poate spune că alianţa anglo-americană cu bolşevicii nu mai lasă de dorit în privinţa procedeelor păgâneşti.

LA BERLIN s'a construit, de curând, un spital subteran, în care se pot îngriji mai multe sute de bolnavi şi răniţi, chiar în timpul atacurilor aeriene.

VAPOARELE FRANCEZE, care la începutul războiului se găseaua în porturile din Turcia, ne mai putându-se înapoia în Franţa, au fost cumpărate de guvernul turc.

ORGANUL OFICIAL al Gibraltarului, publică un aviz, conform căruia toţi aceia care au familii în acest punct de bază britanic, vor trebui să se prezinte comandamentului pentru evacuare. Familiile vor urma să fie îmbarcate.

VASELE DE LUPTĂ germane din Marea Neagră, au distrus până acum 61 de vase sovietice de 85.300 tone.

ÎN ZIUA DE 18 IULIE, s'au împlinit 7 ani de când generalul Franco a început lupta împotriva bolşevismului, redând libertatea şi liniştea poporului spaniol.

ROMA, capitala Italiei şi centrul cel mai vechi al civilizaţiei europene, a fost bombardat de avioane anglo-americane, fiind distruse biserica Sf. Laurenţiu şi numeroase monumente de artă.

Papa a ieşit din Cetatea Vaticanului, mergând în locurile unde au fost aruncate bombe, şi a îngenunchiat în faţa bisericii distruse.

CARTIERELE MĂRGINAŞE ale oraşului Paris din Franţa, au fost din nou bombardatate de aviatorii englezi, fiind omorâte 87 de persoane şi răniţi 272, asta probabil din recunoştinţă faţă de foştii prieteni.

ÎN CADRUL măsurilor anticomuniste, guvernul argentinian a d'solvat partidul muncitoresc socialist. Această acţiune se motivează prin fapul că partidul comunist este un pericol pentru siguranţa publică.

ZIARUL GERMAN „REVALER ZEITUNG", publică un articol despre România, scriind printre altele: *„România este bastionul de fier al fortăreţei europene, căruia îi revine misiunea de apărare împotriva permanentului pericol bolşevic. Vitejia soldaţilor români, se recunoaşte astăzi de întreaga lume.*

ÎN SERBIA un ţăran a fost grav rănit de un condei pe care-l aruncase aviatorii anglo-americani.

BUCUROŞI că au scăpat de regimul comunist, 54.000 de ucrainieni s'au înrolat voluntari, în armata germană, spre a putea ajuta la distrugerea bolşevismului.

SE PARE CĂ Sovietele sunt nemulţumite de încetineala atacului anglo-american din Sicilia. Bolşevicii nu consideră această luptă ca al doilea front, văzând cu groază cum pierderile lor se măresc pe frontul de răsărit.

COMANDAMENTUL GENERAL al miliţii fasciste din Italia, primeşte zilnic numeroase scrisori dela voluntari care cer ca să fie trimişi pe front, spre a lupta împotriva invadatorilor anglo-americani.

Ascultaţi la radio între orele 12,50—13,50 „Ora Ostaşului" (Lunea, Miercurea şi Sâmbăta), „Ora italo-româno" (Marţea) şi „Ora ostăşească româno-germano" (Vinerea).

Evenimente din războiu

Frontul anti-bolşevic din răsărit

Pe frontul de răsărit, grelele lupte defensive din regiunea Orel, continuă. Inamicul aruncă mai departe în luptă formaţiuni masive de infanterie şi tancuri, mai ales în partea de nord-est de oraş. Toate încercările masive de pătrundere şi străpungere făcute de bolşevici au dat greş cu pierderi sângeroase şi de material foarte importante. Prin contra-atacuri înverşunate, cum şi prin tactică de luptă mobilă, trupele germane din acest sector au reuşit să încercuiască mai multe grupuri de forţe inamice, a căror nimicire este în curs.

In regiunea Bielgorod, activitatea de luptă s'a redus la operaţiuni de patrulă foarte energice din ambele tabere.

Pe Donetul central şi pe Mius, intenţiile inamicului au fost concretizate prin încercări de străpungere în direcţia Izium şi Vorosilovgrad. Şi aci inamicul a aruncat în luptă forţe imense de infanterie şi tancuri, ţinând seamă de sectoarele reduse în care se dau luptele. Pe Mius, inamicul mai încearcă o mişcare de învăluire pe la Nord, pentru a cădea pe litoralul Mării de Azov, în spatele Taganrogului.

La capul de pod Cuban, lupta pentru grupul de înălţimi, situat între Krimskaia şi Moldovanskoie, continuă cu aceeaşi violenţă, dar fără ca inamicul să fi putut înregistra vreun succes până acum.

Aviaţia a desfăşurat o vie activitate, atât în primele linii ale frontului, unde a intervenit cu formaţiuni de asalt în luptele terestre, cât şi în spatele frontului inamic, unde au fost lovite nimicitor concentrări de trupe şi blindate, precum şi traficul de aprovizionare al inamicului.

Purtătorul de cuvânt militar german a declarat că bătăliile de acum trebuesc socotite drept lupte de sleire, în care ţinta nu este de a câştiga teren, ci de a forţa pe inamic la cea mai mare măcinare a forţelor sale.

Germanii nu au niciun interes să se avânte în spaţiul vast al Rusiei, ci să distrugă forţa adversarului.

In general însă nimic nu s'a schimbat până acum pe front. Detalii exacte ale pierderilor sovietice în cursul perioadei dela 5 Iulie până la 19 Iulie, sunt date de cercurile militare precum urmează: 45.172 prizonieri; 4.827 tancuri distruse de armată, trupe SS înarmate şi de bateriile antiaeriene; câteva sute de blindate distruse de coloanele rapide înaintate germane; 2.201 tunuri; 1.080 aruncătoare de grenade distruse sau capturate şi 2.344 avioane sovietice doborâte.

Operaţiunile din Sicilia.

Bătălia din Sicilia a luat o întorsătură neaşteptată. De unde până acum toate eforturile trupelor aliate păreau că tind la o străpungere a poziţiilor Axei, pe coasta de răsărit a insulei, cu scopul de a deschide drumul armatei a opta către Messina, trecând pe unica şosea de coastă dintre muntele Etna şi Mare, ultimele ştiri arată că bătăliile şi-au schimbat ţinta principală Astfel, de pe tot frontul, dintre Porto Empedocle şi până în regiunea Catania se anunţă lupte înverşunate, care se strâng spre centru.

In prezent sunt semnalate în Sicilia trei mari focare de luptă: în regiunea Agrigento, cu tendinţă de înaintare către Nord şi vest; în centru, cu tendinţă de atac frontal şi de învăluire a localităţii Enna, şi în partea de răsărit, unde armata a opta o lui Montgomery continuă să repete atacurile sale de străpungere în faţa oraşului.

In general luat, frontul are acum aspectul unei linii aproape drepte, cu un mic intrând în centru, pentru reducerea căruia trupele britanice şi americane luptă acum. In plus, de sigur că, generalul Alexander, caută să cucerească Enna, lucru pentru care face toate sforţările şi nu precupeţeşte nicio pierdere, deoarece acel care posedă acest important nod de şosele şi de căi ferate, este stăpân pe întreg traficul din insulă. In prezent, aprovizionările Axei şi mişcările de trupe se fac nestingherite în spatele frontului Axei, deşi generalul Alexander şi generalul Montgomery aruncă mereu în spatele liniilor Axei formaţiuni canadiene de paraşutişti şi de trupe purtate de infanterie. Toate încercările înaltului comandament aliat au dat însă greş, deoarece toate aceste trupe lansate au fost imediat încercuite şi distruse.

Formaţiuni germane de bombardiere în picaj şi formaţiuni italiene de avioane torpiloare continuă să dea lovituri grele flotei de transport a inamicului.

In cursul unei întreprinderi din cursul nopţii, în strâmtoarea Messina, o flotă de vedete rapide germane, a înaintat până la portul Syracusa care e în mâinile britanicilor. Flotila germană a putut să pătrundă în port şi într'un atac de surprindere a scufundat un distrugător din clasa Jarvis, un distrugător de mărime mijlocie, precum şi un vapor de 3.000 tone.

Un alt vapor de 8.000 tone a fost grav avariat de o torpilă.

C. 64.867.—M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ, — BUCUREŞTI.